

Gdynia, dnia 6 grudnia 2014r.

**Sąd Rejonowy
w Gdyni
II Wydział Karny
Budynek A
Pl. Konstytucji 5
81-354 Gdynia**

Oskarżyciel prywatny:

Katarzyna Śliwa Łobacz
ul. Grodziska 13, 96-321 Żabia Wola
reprezentowana przez adwokata
Michała Gostkowskiego Kancelaria Adwokacka
w Gdyni, ul. Świętojańska 59/4, 81-391 Gdynia

Oskarżeni:

1. Agnieszka Lechowicz - ul. 11-go Listopada,
28-300 Jędrzejów
2. Jolanta Racka - ul. Kurpiowska 4/16, 44-335
Jastrzębie Zdrój
3. Tadeusz Wypych - ul. Garncarska 37A,
04-886 Warszawa

Prywatny akt oskarżenia

Działając w imieniu mego mocodawcy Katarzyny Śliwy Łobacz niniejszym oskarżam: Agnieszkę Lechowicz, Jolantę Racką i Tadeusza Wypych o to, że działając wspólnie i w porozumieniu: - w dniu 26 lutego 2015r. pomówili Katarzynę Śliwę Łobacz o to, że podejmuje działania określone jako oszustwo a samą pomówioną nazwali oszustką w liście zatytułowanym: „Uwaga na oszusta!” przesłanym do liczного grona adresatów za

pośrednictwem poczty e-mail, co naraziło pokrzywdzonego Katarzynę Śliwę Łobacz pełniącą funkcję Prezesa Zarządu Fundacji Na Rzecz Ochrony Praw Zwierząt Mondo Cane na utratę zaufania potrzebnego dla prowadzenia działalności pokrzywdzonej i Fundacji w której jest Prezesem Zarządu,

- to jest o czyn z art. 212 § 1 k.k. w zb. z art. 216 § 1 k.k.

Na podstawie art. 24 § 1 k.p.k. i art. 31 § 1 k.p.k. sprawa podlega rozpoznaniu przez Sąd Rejonowy w trybie oskarżenia prywatnego.

Z uwagi na powyższe wnoszę o:

1. uznanie oskarżonych Agnieszki Lechowicz Jolanty Rackiej i Tadeusza Wypych za winnych zarzucanego im czynu i wymierzenie im kary zgodnej ze stopniem szkodliwości społecznej ich czynu oraz stopniem zawinienia,
2. zobowiązanie oskarżonych do przeproszenia pokrzywdzonej poprzez umieszczenie w czasopiśmie o zasięgu ogólnopolskim przeprosin o następującej treści:

"Nasze stwierdzenia pomawiające pomawiające Katarzynę Śliwę Łobacz o nieuczciwe działania będące oszustwem było całkowicie bezpodstawne, w związku z tym bezpodstawnie pomówioną Katarzynę Śliwę Łobacz przepraszamy".

z zaznaczeniem, że powyższe oświadczenie winno znaleźć się na pierwszej stronie czasopisma w formacie nie mniejszym niż 1/5 strony, w terminie 14 dni od uprawomocnienia się orzeczenia

3. zasądzenie od oskarżonych Agnieszki Lechowicz Jolantę Racką i Tadeusza Wypych solidarnie na rzecz Fundacji Na Rzecz Ochrony Praw Zwierząt Mondo Cane kwoty 30.000 PLN (słownie trzydzieści tysięcy złotych) tytułem zadośćuczynienia za doznana krzywdę w związku popełnieniem przestępstwa na szkodę Katarzyny Śliwy Łobacz,
4. zasądzenie od oskarżonych na rzecz oskarżyciela prywatnego kosztów postępowania wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych,
5. przeprowadzenie dowodu z przesłuchania pokrzywdzonej Katarzyny Śliwy Łobacz na okoliczność popełnienia na jej szkodę przestępstwa określonego art. 212 § 1 k.k. oraz na okoliczność krzywdy wyrządzonej jej popełnieniem wyżej wymienionego czynu.

Uzasadnienie

Oskarżycielka prywatna Katarzyna Śliwa Łobacz jest założycielem i Prezesem Fundacji Na Rzecz Ochrony Praw Zwierząt Mondo Cane z siedzibą w Żabiej Woli- ul. Grodziska 13, 96-321 Żabia Wola, zwanej dalej Fundacją. W ramach sprawowanej funkcji zajmuje się ona między innymi pozyskiwaniem funduszy na cele statutowe Fundacji. Pozyskane środki finansowe przeznaczane są między innymi na działania na rzecz humanitarnego traktowania zwierząt, działania zmierzające do ograniczenia populacji zwierząt domowych przez sterylizację i kastrację, organizację szkoleń dla organizacji charytatywnych i wolontariuszy, współpracę z organami samorządowymi w zakresie realizacji opieki nad bezdomnymi zwierzętami, pomoc przy organizowaniu schronisk dla bezdomnych zwierząt i organizowanie adopcji bezdomnych zwierząt, współpracę z władzami państwowymi w zakresie wydawania przepisów dotyczących ochrony zwierząt.

Oskarżeni Agnieszka Lechowicz, Jolanta Racka i Tadeusza Wypych pomówili Katarzynę Śliwę Łobacz o to, że podejmuje działania określone jako oszustwo a samą pomówioną nazwali oszustem w liście zatytułowanym: „Uwaga na oszusta!” przesłanym do liczного grona adresatów w dniu 26 stycznia 2015r. za pośrednictwem poczty e-mail, co naraziło pokrzywdzonego Katarzynę Śliwę Łobacz pełniącą funkcję Prezesa Zarządu Fundacji Na Rzecz Ochrony Praw Zwierząt Mondo Cane na utratę zaufania potrzebnego dla prowadzenia działalności jej samej jako Prezesa Zarządu Fundacji i działalności Fundacji.

List przesłany został ze skrzynki mailowej: boz@boz.org.pl na wskazane poniżej adresy mailowe:

[sbial <sbial@op.pl>](mailto:sbial@op.pl), eko-edukacja@wp.pl, Anna Czubak <farmajednorozec@farmajednorozec.org.pl>, zarzad@fretek.org, aportzary@gmail.com, toz.swidnica@op.pl, gspzmisiek@gmail.com, tw@towarzystwowyeterynaryjne.org, biuro@fundacjalepszyswiat.pl, onesanasze.monika@wp.pl, FundacjaPrzyjaciolZwierzat@gmail.com, fundacja@naszaziemia.pl, poczta@smzr.org, zarzad@ptt.org.pl, pomagajmyrazem@onet.eu, info@greenpeace.pl, top@inni.org.pl, ieral@wp.pl, smkzory09@vp.pl, towarzystwosodlazwierzat@o2.pl, Marta Iskierska <st.mpr@wp.pl>, info@sluzbaochronyzwierzat.com.pl, fundacja@czarnaowca.org, info@stop.most.org.pl, poczta@pkpr.pl, schronisko@fauna.rsl.pl, kontakt@animalilex.pl, stowarzyszenie@husosky.pl, reksiobrodnica@o2.pl, afn@poczta.onet.pl, irenakoty@wp.pl, straz.ochrony.zwierzat@o2.pl, stowarzyszenie@schronisko.lodz.pl, toz.klecko@op.pl, pisarczyk.aleksandra@gmail.com, msto@poczta.onet.eu, mail@rajdlazwierzat.org.pl, poczta@zoopsycholog.pl, fundacja@niechcianeizapomniane.org, office@otop.org.pl,

info@identyfikacja.pl, kontakt@stowarzyszenielapa.pl, tonz.kedzierzyn@wp.pl,
marcin@fundacijapodajlape.org.pl, chatul@chatul.pl, radecka.j@gmail.com,
Jacek Bożek <klubgaja@klubgaja.pl>, radek-lucka@wp.pl, pke.gdansk@gmail.com,
ericka@acwfeu.org, biuro@pspp.com.pl, m.zaczynska@siedlecki.pl,
info@fundacijaprima.pl, fundacja.zea@gmail.com, fundacijaczarnykot@gmail.com,
czteryłapy2007@gmail.com, caviarnia@swinkimorskie.eu, toz.legnica@onet.pl,
kontakt@wwf.pl, sic9_1991@o2.pl, info@fundacijahuskyteam.pl,
fundacja@kccipazur.org, kontakt@psiakosc.org, toz.wroclaw@wp.pl,
schronisko@schronisko.radom.pl, kociamama@kociamama.pl, "Krakowskie Tow.
Op. Zw." <ktoz@ktoz.krakow.pl>, nehringa@uek.krakow.pl,
dwapluscztery@gmail.com, dziedzictwoprzyrodnicze@gmail.com,
info@pies-kot.eu,
olgakulesza@o2.pl, inicjatywa@idz.org.pl, animals.kalisz@plusnet.pl,
l.gorschlmeter@save-wildlife.com, sabina.nowak@polskiwilk.org.pl,
biuro@pracownia.org.pl

Adresatami listu w większości są organizacje, których cele statutowe są zbieżne z celami Fundacji Mondo Cane.

List ten odnosi się do działalności pokrzywdzonej w tym do rozesłania do organizacji pro-zwierzęcych wezwania by wesprzeć premier Ewę Kopacz w sprawie nowelizacji prawa ochrony zwierząt.

Autorzy listu w jego treści zawarli nieprawdziwe i zniesławiające pokrzywdzoną informacje m. in. stwierdzili, iż pokrzywdzona jako działacz Fundacji „Emir” oraz asystentka posła Pawła Suskiego, zorganizowała szerokie poparcie organizacji społecznych dla projektu wniesionego przez grupę posłów PO i uchwalonego potem przez Sejm niemal jednomyslnie oraz, iż entuzjastyczny marsz miłośników zwierząt na Sejm w dniu głosowania szkodliwej nowelizacji był **wybitnym dziełem propagandowego oszustwa**.

Sam tytuł listu „**uwaga na oszusta!**” zawiera jednoznaczne określenie pokrzywdzonej jako osoby, która dopuściła się przestępstwa oszustwa pomimo, iż pokrzywdzona nigdy takiego czynu nie popełniła.

Autorzy listu przekazali adresatom nieprawdziwą informację jakoby intencje działania pokrzywdzonej były fałszywe i zmierzały do wprowadzenia innych ludzi w błąd do oszukania ich i osiągnięcia w ten sposób własnej korzyści.

W liście zawarty jest m. in. nieprawdziwy zarzut, iż: „**Apel pani Katarzyny Śliwy-Łobacz jest oszukańczy**, bo ona nie chce tworzyć prawa ochrony zwierząt. Chce tylko politycznie wykorzystać przed wyborami powszechne oburzenie na jego brak. Liczy na powodzenie swej inicjatywy, bo nasilając chaos, sprzeczności i niekonsekwencje, chroni urzędników i daje zarobić różnym lobby.”

Powyższe twierdzenia są nieprawdziwe i w wysokim stopniu krzywdzące i nie należy ich usprawiedliwiać subiektywnym postrzeganiem rzeczywistości przez autorów listu ani ich działaniem w granicach prawa do swobodnego wyrażenia opinii.

Wbrew twierdzeniom autorów listu pokrzywdzona zwróciła w swoim apelu uwagę na liczne kwestie istotne z punktu widzenia potrzeby zmiany przepisów prawa a jej intencje wynikały tylko i wyłącznie z dążenia do poprawy prawnej ochrony zwierząt. Dążenie do tego właśnie celu realizowane jest przez pokrzywdzoną konsekwentnie od wielu lat

Także postawiony pokrzywdzonej zarzut chronienia urzędników i umożliwienia zarabiania bliżej nie określonym lobby jest całkowicie pozbawiony jakiegokolwiek związku z rzeczywistością.

Wypowiedź zawarta w liście - czyli nazwanie działań pokrzywdzonej oszustwem a jej samej oszustką miało charakter stanowczy, tym niemniej pokrzywdzona pragnie podkreślić, iż nawet w przypadku wątpliwości co do formy wypowiedzi zniesławiającej w orzecznictwie panuje pogląd, iż wypowiedź zniesławiająca może być wyrażona nie tylko w trybie oznajmującym, ale również trybie przypuszczającym. Sąd Apelacyjny w Warszawie wskazał w swym wyroku z dnia 8 maja 2006 r., sygn. akt II AKa 448/05 , iż *każda osoba dokona w tym momencie interpretacji prowadzącej do ugruntowania wątpliwości co do postępowania pomawianego.*

Czyn określony w art. 212 Kodeksu Karnego jest czynem polegającym na działaniu godzącym w dobre imię i cześć pokrzywdzonego. Pojmowane są jako subiektywne postrzeganie osoby lub rzeczy, bardzo silnie związane z pojęciem renomy lub reputacji, a więc dóbr niematerialnych, niezwykle ważnych dla każdego człowieka czy też innego podmiotu prawa. Treść pomówienia, obejmujące właściwość lub sposób postępowania pokrzywdzonego, dokonywane za pomocą oceny o treści ujemnej w kontekście wymagań lub oczekiwań związanych ze stanowiskiem i powszechnie oczekiwanych właściwości pomawianego.

Pomówienie dokonane przez oskarżonych *stricto* odwoływało się do postępowania pokrzywdzonej w związku w prowadzoną przez nią działalnością. Informacja o rzekomej nieuczciwości, zamiarze oszustwa i popełnieniu oszustwa przekazana została szerokiemu gronu odbiorców zatem charakter pomówienia. Okoliczności te jednoznacznie wskazują, iż działanie oskarżonych spełniło przesłanki określające wskazane działanie jako zniesławienie.

Ponadto Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 20 listopada 1933 r., sygn. akt 3 K 1037/33 stwierdził, iż :

„Zniesławienie może nastąpić także w formie ogólnikowej lub pogłoski, już to umyślnie w tym celu przez pomawiającego zmyślonej, już to rzeczywiście pośród otoczenia sprawy obiegającej”

Pokrzywdzony pragnie podkreślić, iż wskazując w *petitum* aktu oskarżenia żądania nie kieruje się wyłącznie subiektywnymi odczuciami, lecz za decydującą dla sprawy uważa reakcję społeczną wynikającą z pomówienia pokrzywdzonej. Sformułowanie dopuszczenia się oszustwa narażło pokrzywdzoną na utratę dobrego imienia w odbiorze społecznym a w konsekwencji na utratę zaufania u osób które były adresatami listu rozpowszechniającego nieuprawnione zarzuty.

Skutkować to może pogorszeniem funkcjonowania prowadzonej przez nią Fundacji na rzecz pomocy zwierzętom.

Inicjatywa którą kieruje pokrzywdzona wymaga stałego pozyskiwania zaufania osób pragnących finansowo bądź w inny, alternatywny sposób wspomóc Fundację.

Zarzuty stawiane przez oskarżoną mogą skutkować ograniczeniem zaufania fundatorów i darczyńców, konsekwencją czego będzie ograniczenie datków płynących na rzecz statutowej działalności Fundacji.

Podkreślenia wymaga, iż środki te przeznaczone są na humanitarne cele. Czynności podejmowane na rzecz Fundacji wymagają dużego zaangażowania ze strony wolontariuszy i organizatorów, zarówno w wymiarze czasowym jak i emocjonalnym.

Całokształt podejmowanych przez pokrzywdzoną działań jest silnie ukierunkowany na rzecz pomocy zwierzętom pozostającym pod opieką Fundacji.

Pokrzywdzona wielokrotnie inicjowała akcje charytatywne mające na celu realizację założeń statutowych Fundacji, jakimi są znalezienie opiekunów opuszczonym zwierzętom czy dążenie do poprawy przepisów odnoszących się do ochrony zwierząt.

Cele te realizowała zawsze należycie i brak jest jakichkolwiek podstaw by zarzucać jej działanie niestaranne, brak zaangażowania i w żadnym wypadku nie można postawić zarzutu działania w złej wierze - z zamiarem oszukania kogokolwiek.

Pokrzywdzona pragnie wskazać, czyn zarzucany oskarżonym jest przestępstwem formalnym. Dla faktu jego dokonania przez oskarżonych nie jest istotny pejoratywny skutek. Oznacza to, iż nie musi dojść do rzeczywistego poniżenia lub utraty zaufania, bowiem istotne jest samo abstrakcyjne narażenie pokrzywdzonej na skutek działań sprawców pomówienia.

Do przyjęcia, iż doszło do zniesławienia nie jest wymagana faktyczna utrata zaufania, albowiem wystarczającym faktem było wyartykułowanie lub wygenerowanie samej informacji spełniającej przesłanki pomówienia. W tej kwestii tożsamy opinię podziela Sąd Najwyższy, który w wyroku z dnia 14 października 2010 r., sygn. akt II KK 105/10 wskazał, iż:

„Odpowiedzialność karna uzależniona jest od możliwości wystąpienia szkody moralnej po stronie osoby pokrzywdzonej w postaci możliwości poniżenia lub narażenia na utratę zaufania”.

Kwestia zamiaru oskarżonych pozostaje bez znaczenia dla przedmiotowej sprawy,

albowiem pomówienie pojmowane jest przez doktrynę jako czyn przestępczy zarówno z dolus eventualis - zamiar ewentualny jak i dolus directus- zamiar bezpośredni.

W ocenie pokrzywdzonej oskarżeni kierowali się przy formułowaniu wskazanych wyżej zarzutów wobec pokrzywdzonej wyłącznie złą wolą oraz osobistymi animozjami w stosunku do jej osoby oraz Fundacji.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 3 listopada 2004 r., sygn. akt IV KK 132/04 przedstawił pogląd, iż:

„Ochrona czci przysługuje każdemu człowiekowi, niezależnie jaką posiada on opinię w danym środowisku, nawet jeśli obejmowałaby ona działalność społecznie nieakceptowaną.”

Pokrzywdzona pragnie wskazać więc, iż nawet w przypadku braku akceptacji oskarżonych na świadczenie przez nią pomocy bezdomnym zwierzętom - czy na występowanie z apelem o poparcie inicjatywy ustawodawczej w zakresie zmiany ustawy o ochronie zwierząt - wysoce krzywdzącym było pomówienie jej osoby, iż działanie to polega na oszustwie.

Działanie oskarżonych nosi wszelkie znamiona cech bezprawności. Dokonując oceny bezprawności należy powołać się na katalog sformułowany przez Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 19 października 1989 r. sygn. akt II CR 419/98. We wskazanym powyżej orzeczeniu okolicznościami wyłączającymi bezprawność są: działanie w ramach porządku prawnego, wykonywanie prawa podmiotowego, zgoda pokrzywdzonego oraz działanie w obronie uzasadnionego interesu.

Wedle ustalonego poglądu judykatury nawet w przypadku posiadania przez oskarżoną wyłącznie podejrzeń co do niewłaściwego postępowania pokrzywdzonego lub właściwości osoby pokrzywdzonego bez posiadania dowodów potwierdzających rzeczzone podejrzenia, w przypadku braku absolutnej pewności co do prawdziwości stawianych zarzutów tym bardziej nie należy ich formułować ani artykułować w oficjalnym liście skierowanym do tak szerokiego grona adresatów.

Wypowiedzi o zamiarze oszustwa, czy też popełnieniu jakiegokolwiek oszustwa nie znajdują odzwierciedlenia w rzeczywistości i brak jest jakichkolwiek podstaw uzasadniających podejrzenie, że pokrzywdzona mogłaby dopuścić się popełnienia takiego nieuczciwego działania.

W świetle powyższego przedstawionego stanu faktycznego niewątpliwe jest zatem sprawstwo po stronie oskarżonych jak i to, że jej działanie w pełni wypełniło znamiona określone w art. 212 § 1 k.k. w zbiegu z art. 216 § 1 k.k. Wobec faktu, iż przedmiotowy występki podlega ściganiu z oskarżenia prywatnego niniejszy akt oskarżenia należy uznać za uzasadniony.

Uzasadnione jest również żądanie zasądzenia od oskarżonych na rzecz pokrzywdzonej zadośćuczynienia za doznaną wskutek popełnienia przestępstwa krzywdę. Wskazana kwota zadośćuczynienia jest niewygórowana zważywszy na charakter zniesławiających i znieważających pokrzywdzoną treści, wielość adresatów którym treści te zostały przekazane i które zapoznały się z prezentowanymi przez oskarżonych pomówieniami.

Zasadny jest również wniosek o zobowiązanie oskarżonych do przeproszenia pokrzywdzonej w sposób określony na wstępie niniejszego aktu oskarżenia w jego pkt. 2. Pokrzywdzony pragnie wskazać, iż aby przeprosiny były realne i skuteczne powinny odbyć się w sposób umożliwiający zniwelowanie skutków zniesławienia i znieważenia, a zatem za pomocą skutków masowego komunikowania się. Dlatego koniecznym jest zamieszczenie przez oskarżoną na jej koszt przeprosin na wskazanych w *petitum* niniejszego pisma w czasopiśmie o zasięgu ogólnopolskim za pośrednictwem którego odbiorcy uzyskają informacje dotyczące działalności Fundacji oraz osób nią kierujących.

Wskazuję, że Sąd Rejonowy w Gdyni jest właściwy do prowadzenia przedmiotowej sprawy z uwagi na ujawnienie w okręgu tego Sądu popełnionego przestępstwa. O popełnieniu przestępstwa pokrzywdzona dowiedziała się podczas pobytu w Gdyni w siedzibie Ogólnopolskiego Towarzystwa Ochrony Zwierząt OTOZ Animals - adres ul. Świętojańska 41/15 Gdynia.

W załączeniu przesyłam dowód uiszczenia opłaty w kwocie 300 zł.

Lista osób podlegających wezwaniu na rozprawę główną:

Oskarżyciel prywatny: Katarzyna Śliwa Łobacz - ul. Grodziska 13, 96-321 Żabia Wola
pełnomocnik oskarżycielki prywatnej adwokat Michał Gostkowski
Kancelaria Adwokacka ul. Świętojańska 59/4, 81-391 Gdynia

Oskarżeni:

1. Agnieszka Lechowicz - ul. 11-go Listopada, 28-300 Jędrzejów
2. Jolanta Racka - ul. Kurpiowska 4/16, 44-335 Jastrzębie Zdrój
3. Tadeusz Wypych - ul. Garncarska 37A, 04-886 Warszawa

Adwokat
Michał Gostkowski